

TÜRKİYE CUMHURİYETİ
ANAYASA MAHKEMESİ

İKİNCİ BÖLÜM

KARAR

CELAL ORTAKAYA BAŞVURUSU

(Başvuru Numarası: 2020/34111)

Karar Tarihi: 15/4/2025

İKİNCİ BÖLÜM

KARAR

Başkan : Basri BAĞCI
Üyeler : Yıldız SEFERİNOĞLU
Kenan YAŞAR
Ömer ÇINAR
Metin KIRATLI
Raportör : Volkan ÇAKMAK
Başvurucu : Celal ORTAKAYA
Vekili : Av. Müslüm BARAN

I. BAŞVURUNUN ÖZETİ

1. Başvuru, Türkiye ile Suriye arasında kalan sınır hattında gerçekleşen şüpheli ölüm nedeniyle yaşam hakkının ihlal edildiği iddiasına ilişkindir.

2. Başvurucunun kız kardeşi K.O. 6/11/2014 tarihinde Şanlıurfa'nın Suruç ilçesine yakın sınır hattında, Suriye'nin Ayn El Arap (Kobani) bölgesinde yaşananları protesto etmek, basın açıklaması yapmak için toplanan ve sınırı geçmeye çalışan, aralarında milletvekillerinin de bulunduğu grubun içinde yer almıştır. Kolluk kuvvetlerinin müdahalesi sırasında yaşanan olaylar sonucu -o sırada sınırın diğer tarafında olduğu anlaşılan- K.O. yaralanmış ve kaldırıldığı sağlık kurumunda hayatını kaybetmiştir. Olay sonrası başlatılan soruşturma kapsamında yapılan otopsi işlemine ilişkin düzenlenen 7/11/2014 tarihli tutanakta, vücutta ateşli silah ürünü tespit edilemediği belirtilerek ölümün muhtemel ateşli silah şarapnel parçası isabetine bağlı yaygın kafatası ve kaide kırıkları ile beyin harabiyeti ve kanaması sonucu gerçekleştiği kanaatine ulaşıldığı ifade edilmiştir. Başvurucunun izin alarak otopsi işlemine getirdiği ve otopsi sırasında hazır bulunan doktor S.K. ise "*muhtemel şarapnel parçası isabeti*" ifadesine katılmadığı yönünde tutanağa şerh düşmüştür.

3. 6/11/2014 tarihli tutanakta; gösteri yapan gruplarca sınırın iki yakasından güvenlik kuvvetlerine taş ile saldırıda bulunulduğu, güvenlik kuvvetlerinin gaz sıkarak suretiyle karşılık verdiği ve jandarma ekiplerinin durumu kontrol altına aldığı belirtilmiştir. 19/11/2014 tarihinde alınan ifadesinde C.U. olay yerinde bulunduğunu, sınırı geçen grupta bulunduğunu, K.O.nun ise hemen arkasında sınırı geçen grupta yer aldığını, bu sırada askerî araç ve ateşli silah sesleri duyduğunu, arkasını dönüp baktığında K.O.yu yerde gördüğünü, cesedin kaldırılması sırasında ateşin kesildiğini, K.O.nın nasıl vurulduğunu görmediğini beyan etmiştir. Karakolların onarım işlerini yaptığını beyan eden M.Ş. 19/11/2014 tarihli

ifadesinde olay günü sınır boyunda kargaşa çıktığını, güvenlik güçlerinin gazla müdahale ettiğini, askerlerin silah kullanmadığını, sınırın Suriye tarafından ise top atışı sesleri geldiğini belirtmiştir. Başvurucu 22/11/2014 tarihli ifadesinde basından edindiği bilgilere (video kayıtları) göre kardeşinin güvenlik güçlerinin açtığı ateş sonucu öldüğünü, sorumlulardan şikâyetçi olduğunu beyan etmiştir.

4. Kara Kuvvetleri Komutanlığı 3. Hudut Alayı 3. Hudut Tabur Komutanlığı tarafından Suruç Emniyet Müdürlüğüne sunulan 16/12/2014 tarihli yazıda birliklerin olayda silah kullanmadığı, gaz fişekleri ile müdahalede bulunduğu ve ellerinde olaya dair görüntü kaydı olmadığı ifade edilmiştir. Emniyet birimlerinin 2015 yılının Mart ayında çeşitli haber ajanslarının görüntü kayıtlarına yönelik inceleme yaptığı ancak bu kayıtlarda K.O.nun yaralanma anına dair bir görüntü bulunmadığı, görgü tanıklarının röportajlarının (K.O.nun askerlerce vurulduğunu iddia eden) olduğu anlaşılmıştır. Ayrıca haber ajanslarına röportaj veren kişilerin kimliklerinin tespit edilerek bu kişilerin olayla ilgili bilgisinin alınması için araştırma yapıldığı hususlarının da tutanağa bağlandığı görülmüştür. 6/11/2014 tarihli tutanakta imzası olan ve geçici askerlik görevini ifa eden E.Z. 8/1/2015 tarihli ifadesinde olay günü ateşli silah kullanılmadığını, gaz fişegi kullanıldığını, yaralanma olayına şahit olmadığını beyan etmiştir.

5. Soruşturmayı yürüten Suruç Cumhuriyet Başsavcılığı (Başsavcılık) 6/11/2015 tarihinde görevsizlik kararı vererek dosyayı Diyarbakır 7. Kolordu Komutanlığı Askerî Savcılığına göndermiştir. Askerî Savcılık konuya ilişkin olarak ilgili birimlerle yazışma yapmış ve tanıkların ifadelerine başvurmuştur. Olay günü geçici askerlik görevini ifa etmekte olan K.K. 20/1/2016 tarihli ifadesinde sınırda yapılan gösteride sınır ihlali yaşanmadığını, silah kullanılmadığını, gaz fişegi ile grubun dağıtıldığını, sınırın diğer tarafında çatışmalar, bombalamalar olduğunu belirtmiştir. Olaya ilişkin tanıklığına başvuru alan askerî personel (6 kişi) 2016 yılının Nisan ayında alındığı anlaşılan ve birbiriyle örtüşen ifadelerinde, olayda silah kullanılmadığını, göstericileri sınırın diğer tarafından gelecek şarapnel parçaları ve mermilere karşı uyardığını, dağılmaları için gereken süreyi verdiğini, gaz fişegi ile müdahalede bulunulduğunu açıklamıştır. Askerî personel Ö.E. ise 21/6/2016 tarihli ifadesinde olay günü gaz fişegi kullanılmadığını, sadece sözlü uyarı yapıldığını, sınırın diğer tarafında DEAŞ-PYD arasında yaşanan çatışma alanında bulunan K.O.nun yaralandığını, sonra cesedinin ülke sınırları içine alındığını, K.O.yu kimin vurduğunu tespit etmenin mümkün olmadığını ifade etmiştir. Askerî Savcılığın K.O. ile sınırı geçtiği iddia edilen şahıslar hakkında tahkikat yaptığı ancak kimlik bilgilerine, adreslerine ulaşamadığı 7/10/2016 tarihli tutanakla kayıt altına alınmıştır. 10/10/2016 tarihli tutanakta da haber ajanslarının yayımladığı ileri sürülen video kayıtlarının elde edilemediği belirtilmiştir.

6. 2017 yılında yapılan Anayasa değişikliğiyle askerî yargı makamlarının kapatılması sonucu dosyanın gönderildiği Başsavcılık 19/10/2017 tarihinde daimî arama kararı vermiş ve dava zamanasını süresinin sonunu 6/11/2019 olarak belirlemiştir. Kararda olaya ilişkin olarak güvenlik güçleri tarafından görüntü kaydı alınmadığını, elde edilen diğer görüntülerin incelenmesi sonucu silah ateşlendiği hususunda bir tespit yapılamadığını, K.O.nun DEAŞ-PYD çatışması sırasında gelen şarapnel parçası ile yaralandığını, tüm araştırmalara rağmen meçhul şüphelilere ulaşamadığını belirtmiştir.

7. Bu süreçte başvurunun talebiyle İstanbul Üniversitesi Tıp Fakültesi Adli Tıp Ana Bilim Dalı tarafından düzenlenen 13/7/2016 tarihli bilirkişi raporunda kesin ölüm nedeninin anlaşılabilmesi için feth-i kabir yapılması gerektiği belirtilmiştir. Ayrıca yine başvurunun talebi üzerine adli bilişim uzmanı olan bilirkişi tarafından düzenlenen

15/2/2017 tarihli raporda, bir internet sitesinden elde edilen 17 dakikalık görüntünün analiz edildiği, askerî araçtan 12 saniye boyunca seri, manuel ateş açıldığı yönünde tespit yapılmıştır. Başvurucu söz konusu raporları Başsavcılığa sunarak daimî arama kararının kaldırılmasını ve feth-i kabir yapılmasını talep etmiştir.

8. Başsavcılığın kesin ölüm nedeninin tespiti için bilirkişi raporu düzenlenmesi talebi üzerine yapılan inceleme sonucu hazırlanan Adli Tıp Kurumu 1. Adli Tıp İhtisas Dairesinin 30/1/2018 tarihli raporunda mevcut verilerle kesin ölüm sebebinin belirlenemeyeceği, feth-i kabir yapılması gerektiği ifade edilmiştir.

9. Başsavcılığın talebi üzerine çeşitli haber ajanslarının olayla ilgili olarak yaptıkları kayıtları içeren medyanın incelenmesi sonucu Van Jandarma Kriminal Laboratuvar Amirliği tarafından düzenlenen 25/4/2018 tarihli uzmanlık raporunda; laboratuvarında yüz karşılaştırma, görüntü iyileştirme, kurgu manipülasyon tespiti gibi teknik incelemeler yapıldığı belirtilerek Türk Silahlı Kuvvetlerine ait zırhlı araçtan ateş edilip edilmediği, edildiyse istikametinin ne olduğu yönünde talep edilen incelemelerin yapılmadığı açıklanmıştır.

10. Başsavcılık kararıyla K.O.nun cesedi feth-i kabir ile çıkarılmıştır. Sürece bakıldığında feth-i kabir işleminin 14/5/2018 tarihinde yapıldığı ancak eksik kalan kısımların bulunması nedeniyle işlemin 18/2/2019 tarihinde tekrarlandığı görülmüştür. Başsavcılığın talebi üzerine Adli Tıp Kurumu Morg İhtisas Dairesi tarafından düzenlenen 10/4/2019 tarihli raporda, biri oksipital kemikte (kafanın arka alt kısmında bulunan kemik) bir diğeri ise frontotemporal (alın bölgesi) bölgede olmak üzere iki ateşli silah geçiş defekti bulunduğu, otopsideki bulgular değerlendirildiğinde bu geçiş defektleri arasında ateşli silah trajesi (merminin vücutta izlediği yol) bulunduğu belirtilerek ölümün ateşli silah yaralanmasına bağlı kafa, yüz, alt çene kırıkları ve kafa içi değişimler sonucu meydana geldiği kanaatine ulaşıldığı ifade edilmiştir.

11. Bu rapor üzerine Başsavcılık, Adli Tıp Kurumundan, ölümün ilk gerçekleştiği zaman düzenlenen otopsi raporu ile 2019 yılında Morg İhtisas Dairesi tarafından düzenlenen rapor arasında farklılık bulunduğunu belirterek ölümün şarapnel parçası mı yoksa ateşli silah mermisi isabetine bağlı olarak mı gerçekleştiği, bu konuda kesin bir ayırım yapıp yapılamayacağı hususunda rapor düzenlenmesini talep etmiştir. Adli Tıp Kurumu 1. Adli Tıp İhtisas Kurulu tarafından düzenlenen 23/3/2020 tarihli raporda özetle eldeki veriler çerçevesinde K.O.nun vücuduna bir ateşli silah mermi çekirdeği isabet ettiği, sağ omuz arka bölgeden vücuda giren merminin sağdan sola seyirle ense bölgesini katederek sol oksipital bölgeden kafatasına girdiği, beyin dokusunu katetmek suretiyle sol frontotemporal bölgeden vücutu terk ettiği belirtilerek ölümün ateşli silah yaralanmasına bağlı kafatası, yüz kemik kırıklarıyla birlikte beyin kanaması, beyin doku harabiyeti sonucu meydana geldiği yönünde görüş bildirilmiştir. Raporun sunulmasının ardından başvuru 10/9/2020 tarihinde, rapordaki ifadeleri de alıntılanarak soruşturmanın genişletilmesi talebinde bulunmuştur.

12. Başvurucu 30/10/2020 tarihinde bireysel başvuruda bulunmuştur.

13. Başvurunun kabul edilebilirlik ve esas incelemesinin Bölüm tarafından yapılmasına karar verilmiştir.

II. DEĞERLENDİRME

14. Başvurucu, kız kardeşinin askerler tarafından öldürüldüğünü, soruşturma sürecinin eksiklikler içerdiğini, delillerin gereği gibi toplanmadığını, geç hareket edildiğini,

olayın üzerinden yıllar geçtikten sonra ölüm sebebinin anlaşıldığını, soruşturmanın üstünün kapatılmaya çalışıldığını belirterek yaşam hakkının ihlal edildiğini ileri sürmüştür. Adalet Bakanlığı (Bakanlık) görüşünde; somut süreci ve insan hakları yargısı içtihadını aktararak somut olayın özellikleri çerçevesinde kabul edilebilirlik koşullarının değerlendirilmesi gerektiğini beyan etmiştir. Başvurucu, Bakanlık görüşüne karşı beyan dilekçesinde başvuru formundaki iddialarını yinelemiştir.

15. Şüpheli bir ölüm olayı hakkında yürütülen ceza soruşturmasının etkili olup olmadığının incelenebilmesi için -mutlak surette gerekli olmasa da- yürütülen soruşturmanın ilgili kamu makamları tarafından nasıl sonlandırılacağına beklenmesi, bireysel başvuru ile getirilen koruma mekanizmasının ikincil niteliğine uygun olacaktır (*Rahil Dink ve diğerleri* [1. B.], B. No: 2012/848, 17/7/2014, § 77; *Hüseyin Caruş* [1. B.], B. No: 2013/7812, 6/10/2015, § 46). Bununla birlikte ölüm olayı hakkında soruşturma açılmayacağına veya açılan soruşturmanın etkili bir şekilde yürütülmediğinin ve ileride de etkili bir şekilde yürütüleceği konusunda en ufak gerçekçi bir şans bulunmadığının farkına varılması veya varılmasının gerekmesi hâlinde ölenin yakınları tarafından yapılan bireysel başvurular incelenmelidir (*Rahil Dink ve diğerleri*, § 77; *Hüseyin Caruş*, § 47). Somut sürece bakıldığında 2014 yılında meydana gelmiş şüpheli bir ölüm olayına ilişkin soruşturma sürecinin henüz tamamlanmadığı ve Ulusal Yargı Ağı Bilişim Sistemi kayıtlarından son Adli Tıp Kurumu raporunun alınmasından sonra kamu makamlarınca soruşturmaya yönelik bir işlem tesis edilmediği anlaşılmıştır. Bu nedenle somut durumda henüz soruşturma süreci sona ermemişse de ölümün üzerinden mevcut durum itibarıyla 10 yıl geçmiş olması ve adli makamlarca uzun süredir hareketsiz kalınması dikkate alınarak başvurunun başvuru yollarının tüketilmesi kuralı açısından kabul edilebilirlik bağlamında bir eksiklik içermediği değerlendirilmiştir.

16. Başvurucu, yaşam hakkının usul boyutu yanında öldürmeme yükümlülüğüne ilişkin maddi boyutunun ihlal edildiğini de iddia etmiştir. Bu nedenle yaşam hakkının maddi boyutu yönünden yapılacak incelemede güvenlik güçlerinin mutlak zorunlu bir durumda ve karşılaştıkları güce nispeten orantılı biçimde silahlı güce başvurup başvurmadıkları değerlendirilmeli, bu değerlendirme yapılırken başka hususlar yanında güvenlik güçlerinin eylemlerinin planlanması ve kontrolü dâhil olmak üzere olayın bütün aşamaları hesaba katılmalıdır (Anayasa Mahkemesinin yaşam hakkının öldürmeme yükümlülüğüne ilişkin maddi boyutunun incelenmesi konusunda benimsediği genel ilkeler için çok sayıda karar arasından bkz. *Seyfullah Turan ve diğerleri* [1. B.], B. No: 2014/1982, 9/11/2017, §§ 143-148; *Mahpulah Özarslan* [2. B.], B. No: 2016/12544, 15/9/2020, §§ 45-49). Somut sürece bakıldığında K.O. sınır hattında, DEAŞ-PYD arası çatışmaların yaşandığı bir bölgede ateşli silah ürünü isabetine bağlı olarak hayatını kaybetmiştir. Süreçte elde edilen verilere bakıldığında ölümün kamu gücünün kullanımına bağlı olarak vuku bulduğu yorumunu getirmeyi sağlayacak kesin ve birbiriyle uyumlu veri söz konusu değildir. Bir başka ifadeyle yaşam hakkının usul boyutunun ihlal edildiğine ilişkin iddia hakkında varılacak sonuçtan bağımsız olarak yaşam hakkının öldürmeme yükümlülüğünün ihlal edildiğine ilişkin iddia yönünden eksiksiz bir inceleme yapmak için gerekli olan makul şüphenin ötesinde kanıt, başvuru dosyasında mevcut değildir. Bu bağlamda başvurucunun *ihlal iddiaları hakkında yapılacak inceleme zorunlu olarak yaşam hakkının usul boyutu* ile sınırlı olacaktır (yaşam hakkının öldürmeme yükümlülüğüne ilişkin maddi boyutu yönünden inceleme yapılamasa da yaşam hakkının usul boyutu kapsamında incelenen başvurular için birçok karar arasından bkz. *Aisha Fares* [1. B.], B. No: 2015/18701, 31/10/2018; *Mahin Parjani ve diğerleri* [2. B.], B. No: 2015/19219, 10/10/2019; *Ahmet Kortak ve diğerleri* [1. B.], B. No: 2016/14603, 10/12/2019; *Yılmaz Adlığ* [1. B.], B. No: 2017/16475, 8/7/2020).

17. Açıkça dayanaktan yoksun olmadığı ve kabul edilemezliğine karar verilmesini gerektirecek başka bir neden de bulunmadığı anlaşılan yaşam hakkının ihlal edildiğine ilişkin iddianın kabul edilebilir olduğuna karar verilmesi gerekir.

18. Yaşam hakkı kapsamındaki pozitif yükümlülükleri bağlamında devlet, yaşam hakkını korumak için oluşturulan yasal ve idari çerçevenin gereği gibi uygulanmasını ve bu hakka yönelik ihlallerin durdurulup cezalandırılmasını sağlayacak etkili bir yargısal sistem kurmakla da yükümlüdür. Bu usul yükümlülüğü şüpheli her ölüm olayının sorumlularının belirlenmesini ve gerekiyorsa cezalandırılmasını sağlayabilecek etkili bir soruşturma yürütülmesini gerektirir (*Serpil Kerimoğlu ve diğerleri* [2. B.], B. No: 2012/752, 17/9/2013, §§ 52, 54; *Cemil Danışman* [1. B.], B. No: 2013/6319, 16/7/2014, §§ 43, 95; *Fatma Akın ve Mehmet Eren* [GK], B. No: 2017/26636, 10/11/2021, § 97).

19. Kolluk görevlilerinin güç kullanması sonucu meydana geldiği iddia edilen ölüm olayları hakkında yürütülmesi gereken soruşturma, şüphesiz ceza soruşturmasıdır. Bu tür soruşturmanın Anayasa'nın 17. maddesinin gerektirdiği şekilde etkili olduğunun kabul edilebilmesi için soruşturma makamlarının resen harekete geçerek ölüm olayını aydınlayabilecek ve sorumluların belirlenmesini sağlayabilecek bütün delilleri tespit etmesi, soruşturma makamlarının olaya karışan kişilerden bağımsız olması, soruşturmanın makul bir özen ve süratle yürütülmesi, soruşturmanın veya sonuçlarının gerektiği ölçüde kamu denetimine açık olması ve meşru menfaatlerini korumak için ölen kişinin yakınlarının soruşturma sürecine gerekli olduğu ölçüde katılabilmesi gerekir. Ayrıca soruşturma sonucunda alınan karar; soruşturmada elde edilen tüm bulguların kapsamlı, nesnel ve tarafsız bir analizine dayanmalıdır (*Serpil Kerimoğlu*, §§ 57, 58; *Cemil Danışman*, §§ 98-100; *Fatma Akın ve Mehmet Eren*, § 99). Sözü edilen soruşturmanın temel amacı, yaşam hakkını koruyan mevzuat hükümlerinin etkili bir şekilde uygulanmasını ve vuku bulan ölüm olayında sorumlular ile sorumlulukları tespit etmektir (*Cemil Danışman*, § 97; *Narin Kurt* [GK], B. No: 2018/2540, 1/12/2022, § 91).

20. Başvurucunun yakını K.O. Türkiye ile Suriye arasında kalan ve DEAŞ-PYD arası çatışmaların yaşandığı sınır hattında yapılan gösteri/basın açıklaması sırasında ateşli silah ürünü isabet etmesine bağlı olarak hayatını kaybetmiştir. Soruşturma sürecinde elde edilen veriler çerçevesinde ölümün nasıl, hangi yönden ateşlenen silah sonucu gerçekleştiği tespit edilememiştir. Söz konusu şüpheli ölüm olayına dair soruşturma sürecine bakıldığında ilk dikkat çeken husus olay yeri incelemesi veya keşif yapıldığına dair bir kayıt bulunmamasıdır.

21. Olaya dâhil olan, olayla ilgili bilgisi bulunan tanıkların ifadelerinin alındığı süreçte askerî personelin ifadesine olayın üzerinden bir yılı aşkın süre sonra başvurulduğu gözlenmiştir. Bu durum soruşturmanın ciddiyeti hakkında olumsuz bir izlenim oluşturmaktadır zira oluş koşulları ilk etapta net belirlenemeyen, kamu makamlarının görüntü kaydı almadığı bir ölüm olayında tanıkların ifadelerinin olayın koşullarının tespiti için kritik önemde olduğu ve vakit kaybetmeksizin alınması gerektiği açıktır. Tanıkların ifadeleri arasında gaz fişeği kullanılıp kullanılmadığı hususunda çelişki bulunduğu görülmüş olup bu çelişki hakkında kamu makamlarınca bir araştırmada (yeniden ifade alınması vs.) bulunmadığı anlaşılmıştır. Söz konusu çelişki ve ifadelerin olayın üzerinden uzun süre sonra alınması soruşturmanın özensizliğine dair şüphe oluşturmaktadır.

22. Diğer taraftan olayla ilgili çeşitli mecralardan elde edilen görüntü kayıtları üzerinde inceleme yapılmış ancak bir sonuca ulaşılamamıştır. Son olarak 25/4/2018 tarihli incelemede laboratuvarın inceleme kapsamındaki sınırlılık nedeniyle görüntü kayıtlarından bir çıkarım yapılmadığı anlaşılmakla beraber aynı görüntüler üzerinde olayı aydınlatmaya yardım edecek bir çözümleme için -gerektiğinde farklı birimlerden yardım alınarak-girişimlerde bulunulmadığı anlaşılmıştır.

23. Tüm bu hususlara ek olarak 2014 yılında meydana gelmiş bir ölüm olayı için ölümün hemen ardından otopsi yapılmasına karşın olayın üzerinden dört yıl geçtikten sonra iki ayrı feth-i kabir işlemi yapılmak suretiyle son olarak 2020 yılında düzenlenen raporla ölümün ilk otopsi raporunda belirtildiğinden farklı sebeple (şarapnel değil, ateşli silah mermisi ile) meydana geldiğinin anlaşılması da soruşturmada özensizlik olduğu izlenimini artırmaktadır. Zira geç yapılan bu belirleme, zamanında yapılması hâlinde soruşturmanın seyrini etkileme, delillere ve olayın oluş koşullarına farklı bir yaklaşım benimsenmesini muhtemel kılacak niteliktedir.

24. Aktarılan sebeplerle yaşam hakkının usul boyutunun ihlal edildiği sonucuna ulaşılmıştır.

25. Açıklanan gerekçelerle Anayasa'nın 17. maddesinde güvence altına alınan yaşam hakkının etkili soruşturma yükümlülüğüne ilişkin usul boyutunun ihlal edildiğine karar verilmesi gerekir.

III. GİDERİM

26. Başvurucu; ihlalin tespiti ve yapılması gerekenlere hükmedilmesi ile 500.000 TL manevi tazminat talebinde bulunmuştur.

27. Başvuruda tespit edilen anayasal hak ihlalinin sonuçlarının ortadan kaldırılması için yeniden soruşturma yapılmasında hukuki yarar ve zorunluluk bulunmaktadır. Anayasa'nın 148. ve 153. maddeleri ile 30/3/2011 tarihli ve 6216 sayılı Anayasa Mahkemesinin Kuruluşu ve Yargılama Usulleri Hakkında Kanun'un 50. ve 66. maddeleri uyarınca ihlal kararının gönderildiği Başsavcılık tarafından yapılması gereken iş, henüz sona ermediği anlaşılan soruşturma sürecinde ihlal kararında belirtilen, tespit edilen eksiklikleri giderecek soruşturma/inceleme işlemlerini yerine getirmek suretiyle soruşturmayı sonuçlandırmaktır (*Mehmet Doğan* [GK], B. No: 2014/8875, 7/6/2018, §§ 54-60; *Aligül Alkaya ve diğerleri* (2) [1. B.], B. No: 2016/12506, 7/11/2019, §§ 53-60, 66; *Kadri Enis Berberoğlu* (3) [GK], B. No: 2020/32949, 21/1/2021, §§ 93-100; *Ayşe Eşlik* [2. B.], B. No: 2014/15969, 21/6/2017, § 48).

28. Yaşam hakkının usul boyutunun ihlalinin sonuçlarıyla ortadan kaldırılabilmesi için manevi zararları karşılığında başvurucuya net 225.000 TL manevi tazminat ödenmesine karar verilmesi gerekir.

IV. HÜKÜM

Açıklanan gerekçelerle;

A. Yaşam hakkının ihlal edildiğine ilişkin iddianın KABUL EDİLEBİLİR OLDUĞUNA,

B. Anayasa'nın 17. maddesinde güvence altına alınan yaşam hakkının usul boyutunun İHLAL EDİLDİĞİNE,

C. Kararın bir örneğinin yaşam hakkının ihlalinin sonuçlarının ortadan kaldırılması için ihlal kararında belirtilen eksiklikleri giderecek soruşturma işlemlerini yerine getirmek üzere Sıruç Cumhuriyet Başsavcılığına (Sor. No: 2017/2121) GÖNDERİLMESİNE,

D. Başvurucuya net 225.000 TL manevi tazminat ÖDENMESİNE, fazlaya ilişkin tazminat talebinin REDDİNE,

E. 446,90 TL harç ve 30.000 TL vekâlet ücretinden oluşan toplam 30.446,90 TL yargılama giderinin başvırucuya ÖDENMESİNE,

F. Ödemelerin kararın tebliğini takiben başvırucunun Hazine ve Maliye Bakanlığına başvıru tarihinden itibaren dört ay içinde yapılmasına, ödemede gecikme olması hâlinde bu sürenin sona erdiği tarihten ödeme tarihine kadar geçen süre için yasal FAİZ UYGULANMASINA,

G. Kararın bir örneğinin Adalet Bakanlığına GÖNDERİLMESİNE 15/4/2025 tarihinde OYBİRLİĞİYLE karar verildi.